

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 11To/6/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8324010112
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 09. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Bašistová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:8324010112.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Lucie Bašistovej a sudcov JUDr. Vladimíra Monoka a JUDr. Gabriely Dubovej, PhD. na neverejnom zasadnutí konanom dňa 03.09.2024, v trestnej veci obvineného A. B. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. zákona, o sťažnosti prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Humenné, sp. zn. 1T/14/2024 zo dňa 23.02.2024 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku z a m i e t a sťažnosť prokurátora.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Humenné, sp. zn. 1T/14/2024 zo dňa 23.02.2024 podľa § 241 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku, pre okolnosti uvedené v § 214 ods. 1 Tr. poriadku, s poukazom na § 10 ods. 2 Tr. zákona, trestnú vec A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D. XXXX/XX, C., pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/, b/ Tr. zákona ktorého sa mal dopustiť tak, že

-dňa 10.08.2023 v čase okolo 14.55 hod. odcudzil zo stromu v časti zvanej „E.“, v katastrálnom území C. fotopascu značky Boly BG310-M, IMEI: 862757053716801, v ktorej bola vložená SIM karta s telefónnym číslom XXXX XXX XXX mobilného operátora Orange a taktiež aj pamäťová karta o veľkosti 16GB, ktorá bola uzamknutá nastaviteľným lanovým zámkom zn. Master Lock 5mm v kovovom bezpečnostnom boxe určenom pre fotopascu pripevnenom na strome vo výške 160 cm, pričom najprv neznámym spôsobom odstránil lanový zámok, na to poškodil kovový bezpečnostný box a z neho vybral fotopascu s príslušenstvom a následne s týmito vecami odišiel na neznáme miesto, čím takto poškodenému A. B. zo C. spôsobil celkovú škodu vo výške najmenej 281,-Eur,

postúpil Okresnému úradu Humenné.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote prokurátor sťažnosť, ktorú odôvodnil tým, že obvinený je síce osobou vyššieho veku, avšak na naplnenie znakov žalovanej skutkovej podstaty je otázka veku páchatel'a právne irelevantná, nakoľko nie je obligatórnym znakom skutkovej podstaty uvedeného prečinu. Rovnako bez právneho významu je podľa sťažovateľa v otázke viny aj úvaha, či poškodený mohol mať umiestnenú fotopascu, ktorá zasahuje do súkromia ľudí, pretože ako je zjavné, fotopasca bola umiestnená v lesnom poraste za zjavne úplne iným účelom. Ako nesprávnu vyhodnotil sťažovateľ úvahu súdu týkajúcu sa závažnosti konania obvineného, pretože v danom prípade ide o trestnoprávne relevantné konanie z dôvodu naplnenia všetkých skutkových a právnych okolností žalovaného prečinu. Za podstatné je podľa názoru sťažovateľa uviesť, že obvinený odcudzil fotopascu tak, že poškodil box, v ktorom bola umiestnená, odstránil lanový zámok a poškodil bezpečnostný box, čím takýmto konaním zvýšil jeho celkovú závažnosť. Posúdenie konania obvineného ako priestupku by bolo podľa sťažovateľa jednoznačne proti vôli zákonodarcu, ktorého zámerom je takýto druh konania trestnoprávne postihovať a takto pôsobiť na spoločnosť nielen z hľadiska individuálnej ale aj generálnej prevencie a represie. Priznanie obžalovaného, prejavenuú ľútosť a ochotu nahradiť škodu je možné podľa sťažovateľa

vyhodnotiť pri úvahách o prípadnom treste. S poukazom na vyššie uvedené sťažovateľ navrhol, aby krajský súd napadnuté uznesenie zrušil a uložil okresnému súdu vo veci znovu konať a rozhodnúť.

Krajský súd podľa § 192 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia a zistil, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná.

Podľa § 10 ods. 2 Tr. zákona nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho závažnosť nepatrná.

Prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona sa dopustí ten, kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a spôsobí tak škodu malú.

Prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b/ Tr. zákona sa dopustí ten, kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a čin spácha vlámaním.

Podľa § 214 ods. 1 Tr. poriadku, prokurátor alebo policajt postúpi vec inému orgánu, ak výsledky vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom alebo iným správnym deliktom alebo by mohol byť prejednaný v disciplinárnom konaní.

Podľa § 241 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku, obžalobu podanú na súde pre prečin a zločin s výnimkou obzvlášť závažného zločinu, za ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody s dolnou hranicou trestnej sadzby najmenej dvanásť rokov preskúma samosudca a podľa jej obsahu a obsahu spisu, postúpi vec inému orgánu, ak sú tu okolnosti uvedené v § 214 ods. 1.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Humenné podal na okresný súd obžalobu na obvineného A. B. pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. zákona, ktorého sa mal obvinený dopustiť na tam, uvedenom skutkovom základe.

Dňa 06.08.2024 v nadväznosti na publikovaný Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 215/2024 nadobudol účinnosť zákon č. 40/2024 Z. z., ktorým došlo k novelizácii okrem iných aj Trestného zákona. K zásadnej zmene došlo aj v ust. § 125 ods. 1 Tr. zákona, podľa ktorého škodou malou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 700,- Eur.

Krajský súd musel reagovať na zmenu Trestného zákona, ktorá je v prospech obžalovaného a ktorej účinnosť nastala až po podaní obžaloby a po vydaní napadnutého uznesenia. V čase rozhodovania súdom prvého stupňa a aj v čase podania sťažnosti prokurátorom platila právna úprava, podľa ktorej bol skutok v obžalobe trestným činom aj podľa § 212 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona. Po novele Trestného zákona však už nie je možné tento skutok kvalifikovať podľa tohto ustanovenia. Naďalej však ostáva právna kvalifikácia skutku podľa § 212 ods. 1 písm. b/ Tr. zákona.

Sporným tak zostalo právne posúdenie skutku, teda či konanie obžalovaného je potrebné posúdiť ako spáchanie prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b/ Tr. zákona (vlámaním), alebo je možno, vzhľadom na materiálny korektív ustanovený v § 10 ods. 2 Tr. zákona, vec postúpiť na prejednanie priestupku.

Okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia pri aplikácii materiálneho korektívu v zmysle § 10 ods. 2 Tr. zákona konštatoval, že vzhľadom na spôsob vykonania činu, následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je závažnosť trestného činu nepatrná, nejde teda o prečin - čin súdne trestný. Nepatrná miera závažnosti skutku uvedeného v obžalobe plynie podľa názoru okresného súdu inter alia aj zo zápisnice o obhliadke miesta činu vrátane fotodokumentácie miesta činu. Okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia poukázal aj na vek obvineného a tiež na to, že z obsahu vyšetrovacieho spisu neplynie skúmanie toho, či bol poškodený oprávnený umiestniť na dané miesto fotopascu, nakoľko tým zasahuje do súkromia ľudí.

Základným predpokladom trestnej zodpovednosti za prečin je bezpečné zistenie, či konanie nesie nielen všetky formálne znaky prečinu, ale i toho, či ide o prečin aj v intenciách odseku 2 § 10 Tr. zákona, to znamená, že vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho závažnosť nie nepatrná (materiálny korektív). Záver o tom, či pri prečine je materiálny korektív podľa § 10 ods. 2 Tr. zákona, je záverom právnym.

Tento právny záver o materiálnom korektíve prečinu sa však musí zakladať na skutkových zisteniach súdu vyplývajúcich z vykonaného dokazovania, rovnako ako záver o objektívnych a subjektívnych

znakoch prečinu. Skutočnosti významné pre právny záver o tom, či tu je materiálny korektív prečinu, musia byť predmetom dokazovania práve tak ako všetky ostatné okolnosti naplňujúce znaky trestného činu.

Pri zisťovaní okolností, ktoré majú význam pre záver o materiálnom korektíve prečinu, nemožno vopred prikladať osobitný význam žiadnemu dôkaznému prostriedku, ale na jeho naplnenie treba usudzovať zo všetkých konkrétnych okolností, za ktorých bol prečin spáchaný, a zo všetkých relevantných dôkazov.

Krajský súd primárne v prejednávanej veci dáva do pozornosti princíp trestného práva „ultima ratio“ a teda zásady subsidiarity trestnoprávnej represie. Princíp ultima ratio má plniť hlavne funkciu špeciality a spočíva v povinnosti súdov dať prednosť uplatňovaniu zodpovednosti podľa netrestnej právnej normy pred postihom páchatel'a pomocou noriem trestného práva. Trestnými činmi môžu byť len závažnejšie prípady protispoločenských konaní, a to podľa zásady, že tam, kde postačia k regulácii prostriedky správneho alebo civilného práva, sú trestnoprávne prostriedky nielen nadbytočné, ale z pohľadu princípu právneho štátu taktiež neprípustné. Pomocná úloha trestnej represie v podobe poňatia trestného práva ako ultima ratio má aj interpretačný význam v tom, aby súdy vykladali znaky skutkových podstát trestných činov aj na nadväzujúcu mimo trestnú právnu úpravu a aplikovali ich len na závažné prípady, pričom musia zvažovať, či a ako bolo možné využiť inštitúty iných právnych odvetví v reakcii na porušenie práva. Okrem obligatórnych znakov skutkovej podstaty trestného činu sa na vyvodenie trestnej zodpovednosti pri prečine vyžaduje aj naplnenie tzv. materiálneho korektívu, vyjadreného v § 10 ods. 2 Tr. zákona. Jednou z podmienok, ktorá musí byť splnená na to, aby určité protiprávne konanie mohlo byť kvalifikované ako konkrétny prečin, je v zmysle § 10 ods. 2 Tr. zákona aj pozitívny záver o tom, že závažnosť konania, ktoré inak z formálneho hľadiska naplňa znaky skutkovej podstaty niektorého z prečinov je vyššia ako nepatrná (u dospelého páchatel'a). Stupeň závažnosti činu má zásadný význam pre rozhodnutie o otázke viny a trestu. Závažnosť činu je teda určená spôsobom vykonania činu a jeho následkami, okolnosťami, za ktorých bol čin spáchaný, mierou zavinenia a pohnútkou páchatel'a.

Pri tomto poňatí materiálny korektív znamená, že prečin má len formálne znaky, teda znaky skutkovej podstaty trestného činu, avšak na korekciu prílišnej tvrdosti tohto postupu môžu byť v konkrétnom prípade použité určité materiálne kritériá, ktoré keď sú zvažované a zistí sa nízka závažnosť prečinu, spôsobujú, že konkrétny čin nie je prečinom. Pri určení závažnosti prečinu ako merateľného kritéria materiálneho znaku (materiálneho korektívu) je potrebné si totiž uvedomiť, že materiálny znak (materiálny korektív) je daný súborom viacerých skutočností, ktoré treba v každom jednom prípade zvážiť ako jeden celok, aj keď v každom jednotlivom prípade môže byť pomer, s ktorým sa prihliada na tieto jednotlivé skutočnosti a na vzájomný vzťah medzi nimi rôzny (judikát R I/1965, R II/1965).

Pokiaľ ide o prejednávaný prípad pre posúdenie závažnosti konania je potrebné hodnotiť aj osobu páchatel'a (obvineného) a to v kontexte doterajšieho spôsobu života, alebo povahových vlastností, pričom bolo v danom prípade zistené, že obžalovaný bol doposiaľ len jedenkrát súdne trestaný v roku 1963, na páchatel'a sa hľadí akoby nebol odsúdený, doposiaľ nebol ani priestupkovo postihnutý a neboli zistené ani žiadne negatívne faktory v osobnostnom profile obvineného. Je teda možné aj s poukazom na vek obvineného, ktorý mal v čase spáchania trestného činu 84 rokov konštatovať, že sa u obvineného jedná o bezúhonnú osobu, počas celého svojho života rešpektujúcu zákony a dodržiujúcu normy spoločenského správania. V prejednávanom prípade tak išlo zrejme o ojedinelé konanie obvineného, vybočujúce z medzí inak riadne vedeného života.

V súvislosti so spôsobenou škodou je potrebné poukázať predovšetkým na skutočnosť, že nedošlo ku škode na zdraví, ale ku škode na majetku a aj to v sume 281,- Eur, čo je podstatne nižšia suma, ako je škoda malá, pričom rozsah škody spôsobenej na majetku poškodeného subjektu je tiež určujúcim hľadiskom pre určenie závažnosti prečinu. Pokiaľ ide o spôsob spáchania trestného činu bez významu neostáva ani skutočnosť, že konaním obvineného nedošlo k vlámaniu sa do obydľia, ale len k odstráneniu lanového zámku a poškodeniu bezpečnostného kovového zámku v lese, teda na mieste málo frekventovanom. Netreba opomenúť ani postoj obžalovaného k spáchanej trestnej činnosti, ktorý po podaní obžaloby písomným podaním oznámil okresnému súdu, že sa ku skutku, kladenému za vinu priznáva, skutok ľutuje s uvedením, že je ochotný spôsobenú škodu nahradiť.

Vo vzťahu k sťažnostným námietkam prokurátora, že obvinený naplnil skutkovú podstatu žalovaného trestného činu, že vek obvineného je irelevantný, nakoľko nie je obligatórnym znakom skutkovej podstaty

trestného činu, krajský súd udáva, že uvedené skutočnosti nesporné, avšak uvedené skutočnosti vo svojom súhrne odôvodňujú rozhodnutie tak, ako k nemu dospel okresný súd.

Berúc tak do úvahy spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti prípadu, za ktorých bol spáchaný a mieru zavinenia, ako aj pohnútku, krajský súd dospel k záveru, že prejednávaný prečin má len formálne znaky žalovanej skutkovej podstaty, avšak jeho závažnosť je nepatrná. V prípade obvineného boli splnené všetky podmienky na to, aby bolo možné konštatovať že v danom prípade nejde o prečin a pri rozhodnutí je možné vychádzať z ustanovenia § 10 ods. 2 Tr. zákona. Tieto skutočnosti preto viedli krajský súd k zamietnutiu sťažnosti prokurátora.

Toto uznesenie bolo prijaté jednomyseľne.
jednohlasný

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.